

ЛЕГНАЛА ДАНА

moderato ♩ = 224

Лег- на - ла Да - на, зас- па - ла, ле-ле, Бо-же,
 во ед - на ма - ла гра-ди - на.

I

Легнала Данка, заспала, леле боже,
во една мала градина, леле боже,(2 пати)
под едно дрво маслина.

II

Подуна ветер од море, леле боже,
открши гранка маслинка,
открши гранка маслинка, леле боже,
удри ми Данка по лице.

III

Викна ми Данка да плаче, леле боже,
о! леле мене до бога,
што бев си слатко заспала, леле боже,
и сладок сон си сонував.

Димчевски, Ѓорѓи. Седенка се збира. Скопје: Културно-просветна заедница на Скопје, 1986

IV

На сон дојдоа три луди, леле боже,
три луди, три ацами,
први ми даде злат прстен, леле боже.
други ми даде јаболка,
други ми даде јаболка, леле боже,
трети ме мене целуна.

V

Тој што ми даде злат прстен, леле боже,
низ него да се провира,
тој што ми даде јаболка, леле боже,
зелен да биде до гроба,
тој што ме мене целуна, леле боже,
со него да си векувам.